

Izajáš 62.kapitola, 1.-5.verš: Kvůli Sijónu nebudu zticha, kvůli Jeruzalému si nedopřeji odpočinku, dokud jako záře nevzejde jeho spravedlnost, dokud jako pochodeň nevzplane jeho spása. Pronárody spatří tvoji spravedlnost a všichni králové tvou slávu. Nazvou tě novým jménem, jež určila Hospodinova ústa. Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce a královským turbanem v dlaních svého Boha. Už nikdy o tobě neřeknou: >Opuštěná<. A nikdy o tvé zemi neřeknou: >Zpustošená<. Budou tě nazývat: >Oblíbená< a tvou zemi >Vdaná<, protože si tě Hospodin oblíbil a tvá země se vdala. Jako se mladík žení s pannou, tak se tví synové ožení s tebou. A jako se ženich veselí z nevěsty, tak se tvůj Bůh bude veselit z tebe.

1.Korintským 12.kapitola, 1.-11.verš: Pokud jde o duchovní dary, nechtěl jsem vás nechat v nevědomosti. Pamatujete se, že když jste byli pohané, táhlo vás to neodolatelně k němým modlám. Proto vám zdůrazňuji, že žádný, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: „Ježíš buď proklet“, a že nikdo nemůže říci: „Ježíš je Pán“, leč v Duchu svatém. Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán; a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, někomu působení mocných činů, dalšímu zase proroctví, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená. To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce.

Janovo evangelium 2.kapitola, 1.-11.verš: Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“ Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“ Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“ Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj. Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste je správci hostiny!“ Učinili tak. Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“ Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.

Hostina bez vína?

Stát se křesťanem, to bych asi o mnoho krásného v životě přišel, myslí si mnozí. Ono je tomu ale naopak. S Ježíšem dostáváme mnohem více, než jsme měli. On nepřišel brát, ale dávat. Toho vína pro svatebčany je v přepočtu víc jak pět set litrů. Je to až marnotratná štědrost. Neznamená to ovšem, že nemusíme udělat vůbec nic, jen být pasivními konzumenty. I v dnešním příběhu byl nejprve Ježíš na svatbu pozván. Bez pozvání ani dnes Pán Ježíš nepřichází. Respektuje lidskou svobodu, a tak vchází tam, kde o něj stojí. Proto také s lidmi nemanipuluje, ale stejně tak nikdo nesmí manipulovat jím. Ani jeho matka, která mu sděluje, že na svatbě došlo víno. Ani nátlak vlastní maminky se mu nelíbí, protože on nepatří jí, ale nebeskému Otci, se kterým se radí a rozhoduje o všech důležitých a rozhodujících chvílích jeho života. On je Služebníkem Hospodinovým, ale není služebníčkem našich přání. A v tom je Marie příkladná, že se neurazila,

když jí to připomenul, ale plně s tím souhlasí. Neprosazuje svou autoritu matky, ale jen řekne služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí!“ Ti služebníci byli už dost unavení – svatba trvá celý týden - možná si chtěli někde v ústraní dopřát také trochu dobrého jídla. A místo toho dostali další práci, která se jim navíc musela zdát úplně zbytečná. Proč by měli plnit těch šest velkých kamenných nádob, jejichž vodu zřejmě svatebčané vypotřebovali na různou očistu – sebe, pokrmů, nádobí. Když služebníci znovu naplňovali veliké nádoby vodou, mohli si pomyslet, že ten rabbi z Nazaretu asi nepovažuje svatební společnost v duchovním ohledu za dostatečně čistou a že bude chtít třeba celý očišťovací rituál zopakovat. Když pak měli nabrat vodu a nést správci svatby, muselo jim to připadat nesmyslné. Dobře věděli, v čem je problém: schází víno, vodu mohli nahradit i později. Ale udělali, co jim přikázal. Tak se stali prvními svědky Ježíšova divu. Správce svatby nemá o ničem ani tušení. Ochutnání lepšího vína než bylo dosud přičítá ženichově prozíravosti ba výjimečnosti. Běžně se už rozjařeným hostům nalévá podřadnější víno, protože v náladě, v podnapilosti už stejně rozdíl v kvalitě nepoznají. S Ježíšovým přičiněním je všechno jiné – poctivé a kvalitní. Tak to má být i s námi, jsme-li s Ježíšem, všechno, co děláme, má být také poctivé a kvalitní.

Vrcholem celého příběhu ovšem není pouze lidská spokojenost, vrcholem je víra v Ježíše jako Pána, který dává všemu nový obsah – učedníci v Ježíše uvěřili. Voda se mění v mnohem drahocennější víno, nic už nemůže být jako dřív. S Ježíšem vchází do lidského života radost namísto obav z plnění předpisů Zákona. I dnes bude pro nás připravena hostina – Večeře Páně – která je nejen zpřítomněním poslední večeře Ježíše s učedníky, ale zároveň zpřítomněním Božího království, tedy přítomnosti Boží mezi námi a v nás. Amen.